

رئیس جمهور:

القای ناکار آمدی دولت، محور اصلی جنگ روانی دشمن است

گروه سیاست: رئیس جمهور در جلسه ستاد هماهنگی اقتصادی دولت با تأکید بر لزوم انسجام، هماهنگی و همکاری میان همه مسئولان و کارگزاران نظام برای مقابله مؤثر با عملیات جنگ روانی، تحریم و تحریف دشمنان، گفت: ملت بزرگ ایران...

صفحه ۲

چهارشنبه ۱۵ مرداد ۱۳۹۹ • ۱۵ ذی الحجه ۱۴۴۱ • ۵ آگوست ۲۰۲۰

گفت وگو با محمود صادقی:

محرومیت از نمایندگی خلاف قانون اساسی است

گروه سیاست: قانون نظارت بر رفتار نمایندگان سال ۹۱ به تصویب رسیده اما حالا مجلس یازدهم مدعی است این قانون نقص دارد یا مجلس قبلی آن طور که بایدو شاید نتوانسته بر خودش نظارت کند، برای همین به دنبال تغییر یا اصلاح این قانون است...

صفحه ۲

سال هفدهم • شماره ۳۷۸۵ • موقتا ۱۲ صفحه • ۵۰۰۰ تومان

تنترها

انتقال ایران مال به بانک آینده مصوبه شورای پول و اعتبار است

صفحه ۵

«شرق» در سالگرد ارسال نامه ۳۷ اقتصاددان به رئیس جمهور، عملکرد دولت را بیگیری می کند

انفعال قوه مجریه در مقابل پیشنهادها

صفحه ۴

کسی شمشیرزن نمی خواهد!

صفحه ۱۱

یادداشتی از صادق زیبا کلام

اصلاح طلبان ناکام و راه های پیش رو

این هم حکایتی شده که مدت ها است که درباره اصلاح طلبان می نویسم، به جز انگشت گذاردن بر ضعف ها، متأسفانه مطلب دیگری ندارم. از آن بدتر اینکه، نوشتن درباره جریان اصلاحات بسان رانندگی در جاده یک طرفه شده که از آن طرف حرکتی نیست. جاده ای که آخر آن هم به نظر می رسد بن بست است. همه ضعف ها و ایرادات جریان اصلاحات یک طرف، چشم بستن آنان بر اصل بنیادین انتقاد از خود یک طرف دیگر، رفتار سیاسی رهبران اصلاحات به گونه ای است که گویا برایشان اساسا مفهومی به نام «انتقاد از خود» معنای چندانی ندارد و چقدر غم انگیز است جریان سیاسی ای که آیینهای برای دیدن خود در دست نداشته باشد. از جمله ضعف های جریان اصلاحات غفلت آن از کادر سازی را همان پوست اندازی بوده است. اصولگرایان، صرف نظر از اعتدالیون یا رادیکال هایشان، دست کم توانسته اند تعدادی چهره جوان وارد سپهر سیاسی خودشان کنند. می توان بسیاری از نمایندگان مجلس یازدهم را کادر شهرداری تهران یا دولت احمدی نژاد را از نسل های دوم و سوم اصولگرایان دانست. بحث بر سر آن نیست که این چهره ها چقدر بر لزوم تغییر در سیاست های کلان نظام باور دارند یا چقدر می توانند در افق سیاسی محافظه کاران جناح راست تحولی به وجود آورند. قطعاً اگر آنان همچنان همان ادبیات سیاسی و اجتماعی ۴۰ سال گذشته را ادامه دهند، وضعیت نامطلوب اقتصادی، سیاسی و اجتماعی کنونی ادامه خواهد یافت و نسل جدید اصولگرایان در بهترین حالت مانند کتابی خواهد شد که در تجدید چاپ رنگ و لعاب جلد آن تغییر پیدا کرده اما محتوا همان روایت قبلی است. اما واقعیت تلخ آن است که اصلاح طلبان حتی در حد تغییر جلد هم نتوانسته اند گامی بردارند. چهره ها و شخصیت های اصلی آنان، همان چهره ها و شخصیت های دو دهه پیش هستند. همان چهره هایی که دو دهه قبل در جریان اصلاحات ظاهر شدند؛ در حالی که در دو دهه گذشته، نسل جدیدی در کشور ظهور کرده است. هیچ کس البته نمی گوید که هربار که نسل جدیدی در کشوری به وجود می آید، ادبیات و گفتار سیاسی جدیدی هم باید در آن جامعه شکل بگیرد. در جوامع توسعه یافته چنین وضعیتی وجود ندارد و ضرورت چندانی هم به چنین روندی نمی رود. اما در جامعه جوان ما که از یک سو درگیر مشکلات عمیق سیاسی و اجتماعی شده و از سویی دیگر هم مواجهه با نسلی سرخورده است، لزوم تغییر از نان شب هم برای جریانات سیاسی واجبت تر است. جالب است که اصولگرایان یا دست کم برخی از آنان این نکته را خطر را به فراست دریافته اند و جدای از ورود چهره های تازه، یکی، دو سالی هم می شود که ادبیات سیاسی شان سرشار از مفاهیمی مانند «جوانگرایی»، «مدیریت جهادی»، «مبارزه با فساد»، «نواصولگرایی» و امثال این شده است.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

سرعت یا کیفیت تصمیم در آزمون پاندمی کرونا

حمید بهلولی

یکی از تفاوت های اصلی و اساسی کشورهای با نظام های سیاسی دموکراتیک و اتوکراتیک که روی یک طیف وسیع قرار می گیرند، با چشم پوشی از تفاوت های زیرمجموعه ای آنها به نحوه تصمیم گیری و سیاست گذاری آنها برمی گردد. سیاست خود زنجیره تصمیمات است. در ساده ترین شکل دو ترم و اصطلاح برای تفکیک نوع و شیوه تصمیم گیری و سیاست گذاری در این دو دسته از کشورها به صورت نسبی به کار می رود که معروف به Bottom Up و Top Down است. تا اینجا قضیه واضح و ساده است و مضافاً اینکه همه این کشورها هم بالاخره به زندگی سیاسی خود در کوتاه مدت ادامه می دهند و تفاوت ها در بلندمدت حادث می شود. در اینجا ما هیچ قضاوت ارزشی را که کدام مدل در جهت توسعه بهتر یا اثربخش تر است، نداریم و مثال های زیادی له یا علیه هر کدام از این مدل ها می توان اقامه کرد. اما یک چیز تقریباً روشن است که به تعادل مابین دو فاکتور مؤثری که گفته شد، یعنی سرعت و کیفیت تصمیم بازمی گردد. آنچه واضح است سرعت تصمیم گیری به دلیل نظام تصمیم گیری متمرکز و معمولاً از بالا به پایین و نیازنداشتن به ایجاد اقلان و اجماع و مشارکت پایین دست های قدرت که زمان بر است، در کشورهای با نظام اتوکراتیک بالاتر است و لسی کیفیت تصمیم به دلیل عدم داشتن و عبور از نظام ترکیبی یا بررسی انتقادی پایین تر است و چه بسیار در محیط اجرا به دلیل عدم اقلان، اجماع و مشارکت لازم دچار شکست های فاحش می شوند. برعکس در نظام های دموکراتیک تر اگرچه سرعت فرایند تصمیم کندتر است و نیازمند اقلان و اجماع نخبگان و بازیکران متفاوت و مردم است که پروسه زمان بری است؛ با این حال تصمیمات و سیاست ها از کیفیت و استواری بیشتری برخوردارند و در زمین اجرا نیز پایدارترند. حال در دوره مدیریت کرونا این تفاوت خود را نشان می دهد. کشورهایی که نظام پدرسالارانه دارند، اصولاً باید از امتیاز سرعت بالای تصمیم در کنترل بیماری ویروس کرونا استفاده اصولی کنند و اگر این کشورها نتوانسته باشند واحدهای زیرمجموعه مطالعاتی و اجرایی آموزش دیده و سنسورهای حساس به شواهد و تجزیه و تحلیل محیط و محاطی ای را ساماندهی کنند، می توانند

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

آتش سوزی جنگل ها؛ مسئله اقتصادی – اجتماعی

رحیم ملک نیا
عضو هیئت علمی
دانشگاه لرستان

در حالی که فصل بحرانی آتش سوزی در میانه است، حریق در جنگل های ایران در نبود یک برنامه جامع با شدت نگران کننده ای در حال وقوع است. بر اساس شواهد موجود، بیشتر این حریق ها منشأ انسانی داشته که ممکن است به صورت ناخواسته یا در مواردی عمد ایجاد شوند. توجه به نقش پررنگ انسان در بروز حریق در جنگل، کلیه حل مسئله است. در واقع با توجه به نقش انسان به عنوان عامل اصلی ایجاد حریق در زاگرس و نادر بودن آتش سوزی طبیعی به دلیل ویژگی های طبیعی این مناطق، لازم است برنامه های پیشگیری از حریق بر این مسئله متمرکز شود. مسائلی مانند تعارضات بین مردم و سازمان های دولتی از جمله ادارات منابع طبیعی، اختلاف میان بهره برداران محلی منابع طبیعی و ایجاد حریق به قصد تغییر کاربری و تصرف این عرصه ها از مهم ترین دلایل عمدی آتش سوزی است. دلایل آتش سوزی های سهوی را نیز می توان در بی دقتی گردشگران، شکارچیان، کشاورزان، دامداران یا عملیات عمرانی در محدوده این جنگل ها دانست. در تمام این موارد، جلوگیری از بروز آتش سوزی در وهله اول نیازمند وضع قوانین بازدارنده و اجرای بدون اغماض آن است. تداوم آتش سوزی ها نشان دهنده ناکارآمدی قوانین بازدارنده کنونی است. لازم است با تغییرات لازم در این قوانین و مجازات های مربوطه، این اهرم بازدارندگی

ادامه در صفحه ۲

تنترها

انفجار بزرگی پایتخت لبنان را لرزاند

ا بر سرخ بر فراز بیروت

صفحه ۲

محرومیت از تحصیل ۵ میلیون دانش آموز به خاطر نداشتن موبایل

صفحه ۹

زنگنه بر کرسی ریاست سازمان هواپیمایی کشوری می نشیند؟

مدرک جعلی آقای رئیس

صفحه ۵

تنگسیر صادق چوپک

به روایت احمد غلامی و شاپور بهیان

رمان گفتمانی یا گفتمان رمان؟

صفحه ۶

عکس: Gettyimages

سرمقاله

شاهزاده محمد بن سلمان در نبود سلمان!

فریدون مجلسی • تحلیلگر روابط بین الملل

نظام طبیعت ملک سلمان را به پایان خط نزدیک کرده است. اکنون شاهزاده محمد بن سلمان ولیعهد و نایب السلطنه با اقتدار بیشتری برنامه های جاه طلبانه، بلند پروازانه و گاه ماجراجویانه خود را با اعتماد به نفس بیشتری پیش می برد. عربستان همیشه به عنوان محافظه کارترین کشور اسلامی با سختگیری های وهابی شهرت داشته است. اکنون با برنامه هایی که شاهزاده در پیش گرفته است، دوران پرتلاطمی را در پیش دارد که نتیجه تضادهای فرهنگی، اجتماعی، اعتقادی، خانوادگی و قبیله ای است. تضادهایی که در روح و اندیشه شخص شاهزاده نیز دیده می شود. او با شاهزادگان محافظه کار نسل پیش یا در نسل پیش از خود فرق می کند. با زبان، فرهنگ و شیوه زندگی غربی آشناست و می کوشد این شیوه را در عربستان پیاده کند. اما فرهنگ غربی فقط در ظاهر زندگی، تفریحات و آزادی های زندگی شخصی خلاصه نمی شود. آزادی های اجتماعی و سیاسی و مطالبه حق مشارکت در دارایی و اداره کشور نیز مطرح است. تلفن همراه فقط تلفن نیست، روزنامه، رادیو و تلویزیونی بین المللی است. نسل جوان بهتر از پیران با طرز کار و بهره گیری از آن آشنا هستند. اینها فقط قبیله و روستا را نمی بینند.

ادامه در صفحه ۴

